

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری سواحل جنوب ایران نسبت به بالا آمدن سطح آب دریا تا پایان قرن 21

محل انتشار:

شانزدهمین همایش ملی ارزیابی اثرات محیط زیستی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

داود مافی غلامی - استادیار گروه علوم جنگل، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

مصطفی آقادوستی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم جنگل، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

به طور کلی، پیش بینی و بررسی دقیق گستره نفوذ آینده آب دریا به درون خشکی و انجام ارزیابی آسیب پذیری ناحیه ساحلی نسبت به بالا آمدن سطح آب دریا می تواند نقش مهمی در کارایی و موفقیت برنامه های حفاظت و کاهش تهدیدات وارد آمده بر ناحیه ساحلی و جوامع انسانی داشته باشد. لذا در این مطالعه، با استفاده از نقشه های رقومی ارتفاع و ژئومورفولوژی ناحیه ساحلی، سامانه اطلاعات جغرافیایی و سناریوهای تغییر اقلیم، میزان آسیب پذیری نواحی ساحلی جنوب ایران در محدوده استان هرمزگان نسبت به بالا آمدن سطح آب دریا تا پایان قرن 21 بررسی شد. نتایج پهنه بندی ناحیه سیلابی ناشی از بالا آمدن سطح آب دریا نشان داد که بخش عمده نواحی ساحلی استان (بخش های مرکزی و شرقی) در طبقات با درجه آسیب پذیری زیاد و بسیار زیاد (وسعت زیاد و بسیار زیاد پهنه های سیلابی) نسبت به بالا آمدن سطح آب دریا تا پایان قرن 21 قرار دارند و تنها نواحی ساحلی موجود در محدوده شهرستان های پارسیان و بندر خمیر در طبقه با درجه آسیب پذیری کم (وسعت کم پهنه های سیلابی) قرار دارند. طبقه بندی آسیب پذیری واحدهای ژئومورفولوژیک نیز نشان داد که به دلیل وجود پهنه های گلی، مانگروها و خورها در طول سواحل استان هرمزگان، بخش قابل توجهی از این نواحی در طبقات با درجه آسیب پذیری زیاد و بسیار زیاد نسبت به بالا آمدن سطح آب دریا قرار می گیرند. نتایج حاصل از این مطالعه با تعیین درجه آسیب پذیری سواحل جنوبی ایران توانسته است اطلاعات حیاتی جهت تهیه برنامه های سازگاری با تغییر اقلیم را برای این نواحی فراهم کند.

کلمات کلیدی:

نواحی ساحلی، بالا آمدن سطح آب دریا، ارزیابی آسیب پذیری، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/853520>

